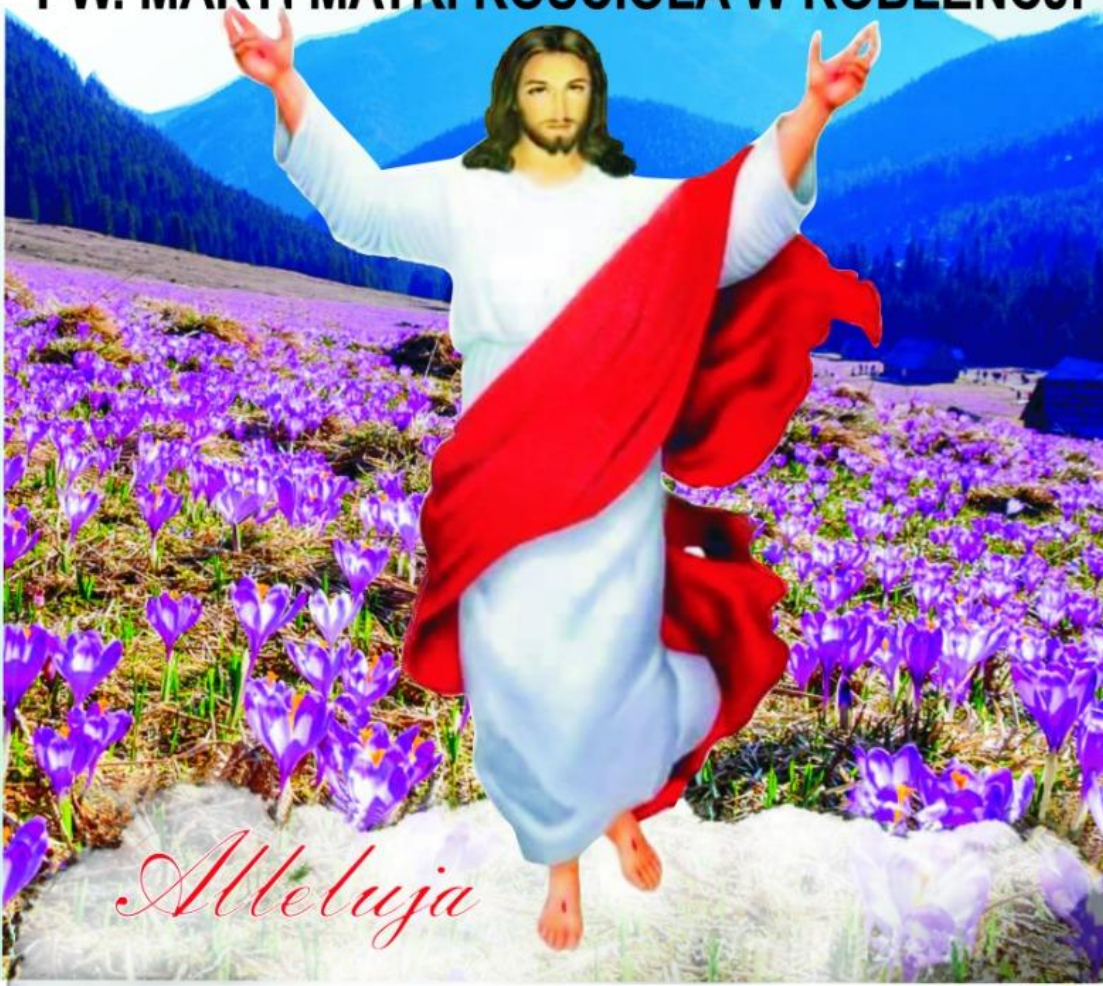

SYGNAŁY

Nr. 1 / 2021

**BIULETYN POLSKIEJ MISJI KATOLICKIEJ
PW. MARYI MATKI KOŚCIOŁA W KOBLENCJI**

Alleluja

ROK ŚWIĘTEGO JÓZEFA
08.12.2020 - 08.12.2021

Figura św. Józefa w kościele St. Antonius, Koblenz

SŁOWO DUSZPASTERZY

Drodzy Parafianie!

Św. Teresa z Avila napisała o św. Józefie: „Obrątam sobie za orędownika i patrona chwalebnego św. Józefa, usilnie jemu się polecając... Temu chwalebnemu Świętemu, jak o tym wiem z własnego doświadczenia, Pan dał władzę wspomagania nas we wszystkich naszych potrzebach (...). Nigdy jeszcze nie spotkałam nikogo, kto by prawdziwie miał do niego nabożeństwo i szczególną mu cześć oddawał, a nie osiągnął coraz większych korzyści w cnotcie, bo on w sposób dziwnie skuteczny wspomaga każdą duszę, która mu się poleca (...). Proszę tylko dla miłości Boga każdego, kto by mi nie wierzył, niech spróbuje, a z własnego doświadczenia się przekona, jak dobra i pożyteczna to rzecz polecać się temu chwalebnemu Patriarsze i go czcić" (Życie, 6, 6-8).

Ustanawiając rok św. Józefa Ojciec Święty Franciszek zachęca nas do poznania i wzywania wstawiennictwa św. Józefa w licznych naszych potrzebach. Niech ten czas będzie dla nas czasem zażyłości ze św. Józefem.

Obdarzeni wieloma łaskami zmierzajmy ku Świętom Wielkanocnym i przyjmijmy pokój, który daje nam Zmartwychwstały Chrystus. Niech słowa naszego Zbawiciela: „Pokój wam” będą dla nas umocnieniem we wszystkich życiowych trudnościach.

Ks. Zbigniew Stokłosa, Ks. Piotr Prończuk, Ks. Damian Widera i Ks. Marcin Maślak

PROGRAM REKOLEKCJI I SPOWIEDZI WIELKANOCNEJ

W ramach przygotowań do Świąt Zmartwychwstania Pańskiego w naszej misji odbędą się rekolekcje wielkopostne połączone ze spowiedzią wielkanocną. Rekolekcje poprowadzi ks. dr Wojciech Gryglewicz z Pęgowa k/ Wrocławia.

Koblenz - St. Antonius, Brenderweg 17

25.03. - czwartek

godz. 17:30 wystawienie Najświętszego Sakramentu
i spowiedź św.
godz. 18:30 Msza św. z nauką rekolekcyjną

26.03. - piątek

godz. 17:30 Droga Krzyżowa i okazja do spowiedzi św.
godz. 18:30 Msza św. z nauką rekolekcyjną

27.03. - sobota

godz. 11:30 spowiedź św.
godz. 12:00 Msza św. z nauką rekolekcyjną

28.03. - Niedziela Palmowa

godz. 9:00, 11:00 i 18:30 Msza św. z nauką rekolekcyjną
kończącą tegoroczne rekolekcje

Bad Kreuznach - St. Franziskus, Holbeinstr. 10827.03. - sobota

godz. 15:30 wystawienie Najświętszego Sakramentu
i spowiedź św.

godz. 16:00 Msza św. z nauką rekolekcyjną

28.03. - Niedziela Palmowa

godz. 13:30 spowiedź św.

godz. 14:00 Msza św. z nauką rekolekcyjną

godz. 15:00 spowiedź św.

godz. 15:30 Msza św. z nauką rekolekcyjną

BŁOGOSŁAWIENIE POKARMÓW**W WIELKĄ SOBOTĘ****(„święconka” - 3 KWIETNIA 2021 r.)**

- ➔ **Koblenz**, St. Antonius, Brenderweg 19-21, godz. **9:30, 11:00, 12:30, 14:00** oraz po Liturgii Wigilii Paschalnej o godz. **20:00**
- ➔ **Bad Kreuznacych**, St. Franziskus, Holbeinstr. 108, godz. **9:30, 11:00, 12:30, 14:00** i po wieczornej Liturgii o godz. **20:00**
- ➔ **Concordia**, Kaplica Miłosierdzia Bożego, Zur Concordia 1, godz. **12:00** i po Liturgii Wigilii Paschalnej o godz. **19:00**

LITURGIA WIELKIEGO TYGODNIA

KOBLENZ - St. Antonius, Brenderweg 19-21:

- ✚ 28.03. - **Niedziela Palmowa** - Msza św.
z poświęceniem palm i procesją o godz. 9:00, 11:00
i 18:30
- ✚ 01.04. - **Wielki Czwartek** - Msza św. Wieczery Pańskiej
o godz. 20:00
- ✚ 02.04. - **Wielki Piątek** - Liturgia Wielkopiątkowa g. 18:00
Tego dnia obowiązuje post ścisły. Adoracja przy Grobie
Pańskim do godz. 21:00
- ✚ 03.04. - **Wielka Sobota** - Liturgia Wigilii Paschalnej
połączona z procesją rezurekcyjną o godz. 20:00

BAD KREUZNACH - St. Franziskus, Holbeinstr. 108

- ✚ 28.03. - **Niedziela Palmowa** - Msze św. z poświęceniem
palm godz. 14:00 i 15:30
- ✚ 01.04. - **Wielki Czwartek** - Msza św. Wieczery Pańskiej
godz. 19:00.
- ✚ 02.04. - **Wielki Piątek** - Liturgia Wielkopiątkowa g. 19:00
- ✚ 03.04. - **Wielka Sobota** - Liturgia Wigilii Paschalnej
godz. 20:00.

CONCORDIA - Kaplica Miłosierdzia Bożego, Zur Concordia 1

- ✚ 28.03. - **Niedziela Palmowa** - Msza św.
z poświęceniem palm o godz. 12:00
- ✚ 01.04. - **Wielki Czwartek** - Msza św. Wieczery Pańskiej
o godz. 18:30
- ✚ 02.04. - **Wielki Piątek** - Liturgia Wielkopiątkowa g. 18:30
- ✚ 03.04. - **Wielka Sobota** - Liturgia Wigilii Paschalnej
o godz. 19:00

OKTAWA WIELKIEJ NOCY

KOBLENZ - St. Antonius, Brenderweg 19:

04.04. - **Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego**

Msza św. godz. 9:00, 11:00 i 18:30

05.04. - **Poniedziałek Wielkanocny**

Msza św. godz. 9:00, 11:00 i 18:30

NEUWIED - St. Matthias, Heddesdorfer Str. 10:

04.04. - **Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego**

Msza św. godz. 13:00

05.04. - **Poniedziałek Wielkanocny**, Msza św. godz. 13:00

CONCORDIA - Kaplica Miłosierdzia Bożego, Zur Concordia 1:

04.04. - **Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego**

Msza św. godz. 12:00

05.04. - **Poniedziałek Wielkanocny**, Msza św. godz. 12:00

BAD KREUZNACH - St. Franziskus, Holbeinstr. 108:

04.04. - **Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego**

Msza św. godz. 14:00

05.04. - **Poniedziałek Wielkanocny**, Msza św. godz. 14:00

BAD SALZIG - St. Walburga, Wasenstr. 20:

04.04. - **Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego**

Msza św. godz. 17:00

IDAR-OBERSTEIN - St. Martin, Obere Kirchstraße

05.04. - **Poniedziałek Wielkanocny**, Msza św. godz. 10:00

LAUBACH - St. Stephanus:

04.04. - **Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego**

Msza św. godz. 9:00

Dekret Penitencjarii Apostolskiej, udzielający daru specjalnych Odpustów z okazji Roku Jubileuszowego na cześć Świętego Józefa

Udziela się daru specjalnych Odpustów z okazji Roku Jubileuszowego na cześć Świętego Józefa, zarządzanego przez Papieża Franciszka dla godnego uczczenia 150. rocznicy dnia, w którym Święty Józef został ogłoszony Patronem Kościoła Katolickiego.

Dzisiaj upływa 150 lat, od kiedy Dekretem „Quemadmodum Deus” Błogosławiony Papież Pius IX, poruszony ciężką i bolesną goryczą czasów, w których znajdował się Kościół prześladowany przez wrogów, ogłosił Świętego Józefa Patronem Kościoła Katolickiego.

Celem utrwalenia ufności całego Kościoła w szczególny patronat Opiekuna Jezusa, Jego Świętobliwość Papież Franciszek postanowił, że od dnia dzisiejszego aż do dnia 8 grudnia 2021, dnia rocznicy ogłoszenia owego Dekretu oraz dnia poświęconego Najświętszej Maryi Panny Niepokalanej i Oblubienicy najczystszego Józefa, będzie obchodzony specjalny Rok Świętego Józefa, w którym

wszyscy wierni będą mogli na jego wzór wzmacniać codziennie własne życie wiary, w pełni realizując wolę Bożą.

A zatem niech wszyscy wierni, poprzez modlitwy i dobre czyny, z pomocą Świętego Józefa, Opiekuna Świętej Rodziny z Nazaretu, starają się uzyskać pociechę i ulgę w ciężkich ludzkich utrapieniach, które dręczą współczesny świat. Pobożność względem Opiekuna Odkupiciela rozwinęła się bujnie w historii Kościoła, który nie tylko przyznaje mu wyjątkowy kult zaraz po Matce Bożej i jego Oblubienicy, ale także powierzył mu liczne patronaty.

Magisterium Kościoła z upodobaniem i wytrwale odnajduje w osobie Świętego Józefa, jak w skarbcu, dawne i nowe doskonałości, podobnie jak ojciec rodziny z Ewangelii św. Mateusza, który „ze swego skarbcza wydobywa rzeczy nowe i stare” (Mt 13,52).

Aby wypełnić ten upragniony cel, najwyższą pomocą będzie dar Świętych Odpustów, które Penitencjaria Apostolska chętnie rozszerza na Rok Świętego Józefa poprzez niniejszy Dekret, wydany zgodnie z wolą Jego Świątobliwości Papieża Franciszka.

Udziela się Odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami (tzn. sakramentalna spowiedź, Komunia eucharystyczna oraz modlitwa zgodna z intencjami Ojca Świętego) wiernym, którzy odrywając się w duchu od wszelkiego grzechu, uczestniczyć będą w Roku Świętego Józefa w okolicznościach i na sposoby określone przez tę Penitencjarię Apostolską.

Święty Józef, prawdziwy człowiek wiary, zaprasza nas ze swej strony, abyśmy odkrywali synowską więź z Bogiem Ojcem, odnawiali naszą wierność modlitwie, przyjmowali postawę słuchania i odpowiadali z głębokim rozeznanie woli Bożej. Udziela się zatem odpustu zupełnego wszystkim, którzy przez co najmniej pół godziny będą rozważać Modlitwę Pańską lub wezmą udział w jednym pełnym dniu skupienia, zawierającym rozważanie o Świętym Józefie.

W Ewangelii przyznaje się Świętemu Józefowi tytuł „człowiek sprawiedliwy” (Mt 1, 19): on to, stróż „wewnętrznej tajemnicy, która znajduje się w głębi serca i duszy”[1], czyli uczestnik tajemnicy Boga i przez to szczególnie patron forum wewnętrznego, zachęca nas do odkrywania wartości ciszy, roztropności i uczciwości w wypełnianiu naszych obowiązków. Cnota sprawiedliwości praktykowana w sposób wzorowy przez Józefa jest pełnym przyłgnięciem do prawa Bożego, będącego prawem Miłosierdzia, „bowiem to właśnie miłosierdzie Boga prowadzi do pełni prawdziwej sprawiedliwości”[2]. Dlatego ci, którzy na wzór Świętego Józefa spełnią uczynek miłosierdzia względem ciała lub względem duszy, będą mogli otrzymać dar odpustu zupełnego.

W powołaniu Józefa najważniejsze stało się jego bycie opiekunem Świętej Rodziny z Nazaretu, oblubieńcem Najświętszej Maryi Panny i prawnym ojcem Jezusa. Aby wezwać rodziny chrześcijańskie do odtwarzania tego przykładu wewnętrznej jedności, miłości i modlitwy, którym jest Święta Rodzina, udziela się odpustu zupełnego wiernym, którzy odmawiać będą Różaniec Święty

w rodzinach i pomiędzy narzeczonymi.

Sługa Boży Pius XII, w dn. 1 maja 1955 r. ustanowił święto Świętego Józefa Rzemieślnika, „w tym celu, aby godność pracy została uznana przez wszystkich ludzi i aby ta godność natchnęła życie społeczne i prawodawstwo, stanowiące zgodnie z równym podziałem uprawnień i obowiązków”[3]. Dlatego udziela się odpustu zupełnego każdemu, kto powierzać będzie codziennie swoją działalność opiece Świętego Józefa, a także każdemu wiernemu, wzywającemu Rzemieślnika z Nazaretu w modlitwach wstawienniczych za tych, którzy szukają pracy, aby mogli znaleźć zajęcie, oraz aby praca wszystkich ludzi była bardziej godna.

Ucieczka Świętej Rodziny do Egiptu „pokazuje nam, że Bóg jest tam, gdzie człowiek znajduje się w niebezpieczeństwie, tam gdzie człowiek cierpi, tam gdzie ucieka, gdzie doświadcza odrzucenia i opuszczenia”[4]. Udziela się zatem odpustu zupełnego wiernym, którzy odmawiać będą Litanię do Świętego Józefa (w tradycji łacińskiej) lub Akatyst do Świętego Józefa, w całości lub przynajmniej w odpowiedniej części (w tradycji bizantyjskiej), lub też jakąś inną modlitwę do Świętego Józefa, przypisaną jako własna w różnych tradycjach liturgicznych, w intencji Kościoła prześladowanego od wewnątrz i od zewnątrz oraz w intencji ulżenia wszystkim chrześcijanom, którzy cierpią prześladowania wszelkiego rodzaju.

Święta Teresa z Avila uznała w Świętym Józefie patrona we wszystkich okolicznościach życia: „Innym Świętym, rzec można, dał Bóg łaskę wspomagania nas w tej lub innej potrzebie, temu zaś chwalebnyemu Świętemu, jak o tym wiem z własnego doświadczenia, dał władzę wspomagania nas we wszystkich”[5]. W niedawnych czasach Święty Jan Paweł II potwierdził ze swojej strony, że przykład Świętego Józefa nabiera „dla Kościoła naszych czasów szczególnej aktualności w związku z nowym Tysiącleciem chrześcijaństwa”[6].

Ponadto, celem potwierdzenia powszechności patronatu Świętego Józefa w Kościele, poza wspomnianymi wyżej okolicznościami, Penitencjaria Apostolska udziela odpustu zupełnego wiernym, którzy odmówią dowolną prawnie zatwierdzoną modlitwę lub akt pobożności na cześć Świętego Józefa, np. „Do Ciebie, Święty Józefie”, szczególnie w dniach 19 marca i 1 maja, w Święto Świętej Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa, w Niedzielę Świętego Józefa (w tradycji bizantyjskiej), 19 dnia każdego miesiąca i w każdą środę,

będącą dniem wspomnienia tego Świętego w tradycji łacińskiej.

W obecnej sytuacji publicznego zagrożenia zdrowia, rozszerza się dar odpustu zupełnego w sposób szczególny na osoby w podeszłym wieku, na chorych, umierających i wszystkich tych, którzy z usprawiedliwionych racji nie mogą wyjść z domu, a którzy odrywając się w duchu od wszelkiego grzechu oraz z intencją wypełnienia, gdy tylko to będzie możliwe, zwykłych warunków, odmówią w domu lub tam, gdzie zatrzymuje ich przeszkoda, akt pobożności na cześć Świętego Józefa, pocieszyciela chorych i Patrona Dobrej Śmierci, ofiarując z ufnością Bogu boleści i niedogodności własnego życia.

Dla duszpasterskiego ułatwienia w otrzymaniu łaski Bożej poprzez władzę kluczy Kościoła, Penitencjaria Apostolska prosi zatem usilnie, aby wszyscy kapłani wyposażeni we właściwe uprawnienia, ofiarnie i wielkodusznie poświęcali się sprawowaniu sakramentu pokuty oraz często zanosili Komunię Świętą do chorych.

Niniejszy Dekret jest ważny na Rok Świętego Józefa, bez względu na jakiegokolwiek inne zarządzenia.

Sporządzono w Rzymie, w siedzibie Penitencjarii Apostolskiej, dnia 8 grudnia 2020.

Mauro Kard. Piacenza
Penitencjarz Większy

Krzysztof Nykiel
Regens

[1] Pius XI, Kazanie z okazji ogłoszenia heroiczności cnót Sługi Bożej Emilii de Vialar: *L'Osservatore Romano*, 20-21.03.1935.

[2] Papież Franciszek, Przemówienie podczas Audiencji Generalnej dn. 03.03.2016.

[3] Pius XII, Kazanie z okazji uroczystości Świętego Józefa Robotnika (1.05.1955).

[4] Papież Franciszek, *Anioł Pański* (29.12.2013).

[5] *Teresa od Jezusa, Księga życia, VI.*

[6] Jan Paweł II, *Adhortacja Apostolska "Redemptoris Custos"* (15.08.1989), 32.

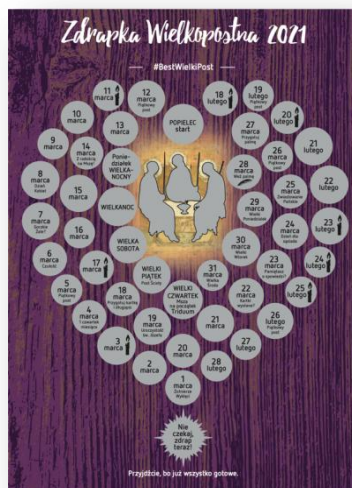
PROPOZYCJA NA WIELKI POST ZDRAPKA WIELKOPOSTNA

Z drapka Wielkopostna to 40 ćwiczeń dla ducha i ciała przeznaczonych na Wielki Post, umieszczonych na papierowej planszy zakrytej zdrapką. Organizatorem akcji społecznej jest Wspólnota Życia Chrześcijańskiego w Polsce. Pierwsza edycja zdrapki odbyła się w 2015 roku i miała kilkuset uczestników. W kolejnych latach zdrapka docierała już do tysięcy osób w Polsce i poza granicami kraju. Dotarła nawet do Kazachstanu, Chin oraz Australii.

Każda edycja ma swoje specjalne przesłanie np. Miłosierdzie Boże, 300-lecie koronacji cudownego obrazu Matki Bożej w Częstochowie, 100-lecie odzyskania niepodległości przez Polskę.

Jej celem jest towarzyszenie człowiekowi tak, aby przez 40 dni akcji odkrył inspirację do uporządkowania swojego życia. Każdy, kto uczestniczy w tej akcji społecznej zrobi pewny krok w kierunku szczęścia swojego, bliskich, a nawet lepszego świata. Czy można podołać 40 dniom ciągłych ćwiczeń? Przekonasz się, że tak! Nie jest intencją zdrapki, aby umartwiać się ponad swoje siły. Chcemy wynieść z Wielkiego Postu jakąś korzyść. Dlatego zadania mają sugerować pewne akcenty, które są bardzo ważne w życiu każdego człowieka. Odkryj zdrapkę i wyzwól energię do działania.

www.zdrapkawielkopostna.pl

Trzy święte relikwie

W 2012 r. w „Sygnałach” naszej Misji opisałem jedną z trzech relikwii, która niniejszym będzie w skrócie przedstawiona, mianowicie tzw. Mandylion z Manoppello, czyli odbicie Oblicza Boskiego na bisiorze dokonane siłą nadprzyrodzoną, bowiem ta drogocenna tkanina z nici małą śródziemnomorskich nie przyjmuje żadnej farby, żadnego elementu organicznego.

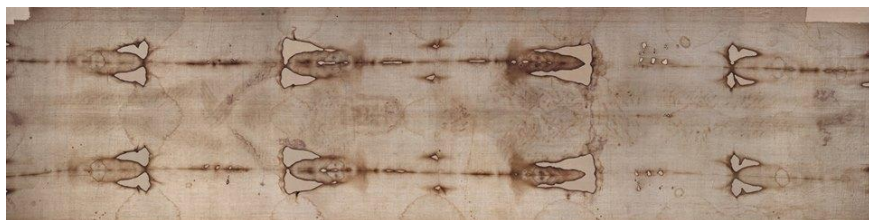

Oblicze Chrystusa widoczne na tej niewielkiej chustce (24 x 16 cm) w tonacji brązowej, widoczne jedynie w łagodnym oświetleniu, znajdowało się po przebytej drodze z Jerozolimy przez Edesę (obecnie Urfa we wchodniej Anatolii, w Turcji przy granicy z Syrią), Konstantynopol do Rzymu, by po tysiącu lat umieścić ją w kaplicy zbudowanej przy baylice św. Piotra, tej z czasu cesarza Konstantyna Wielkiego (IV. wiek po Chr.). Stało się to prawdopodobnie w 1011 r., ale oficjalnie udostępniona do powszechnego kultu została przez papieża Innocentego III w styczniu 1208 r. Kaplicę i chustę określano jako pamiątkę św. Weroniki, którą miała ocierać twarz Chrystusa w czasie Męki Krzyżowej w drodze na Golgotę.

W 1506 r. papież Juliusz II. rozpoczął rozbiorke grożącej zawaleniem bazyliki św. Piotra, by budować nową w/g projektu Bramantego. Rozbiórki dokonywano etapami; kaplicę św. Weroniki rozebrano dopiero w 1606 r., ale w międzyczasie Rzym dotknęły kataklizmy, które spowodowały, że Mandylion musiał być skrywany, chociażby w trakcie napadu wojsk niemieckich i hiszpańskich w 1527 r. określanego w historii jako „Sacco di Roma”. Losy Mandylionu udało się historykom odtworzyć zanim trafił z Rzymu do Manoppello (najpóźniej w 1606 r.) małej miejscowości 100 km na wschód od Rzymu. Działo się to bez wiedzy Watykanu. W 1625 r. wykonano z pamięci kopię Chusty

i umieszczono ją w skarbcu w filarze bazyliki św. Piotra podtrzymującego kopułę, by kontynuować kult św. Weroniki wystawiając kopię na balkonie raz w roku w Wielki Piątek.

I w tym momencie należałoby zestawić tą relikwię z relacjami z Ewangelii św. Łukasza (24, 1 - 3) i św. Jana (20,3-7) opisującymi złożenie Chrystusa do grobu. Gdy to nastąpiło św. Łukasz pisze, że pierwszego dnia tygodnia (Niedziela Wielkanocna) Maria Magdalena, Maria matka Jakuba, Joanna i Maria przyszły do grobu by namaścić ciało Chrystusa, ale zastały pusty grób i zawiadomiły o tym uczniów. Dokładniejszy opis tego wydarzenia czerpiemy z ewangelii św. Jana Ewangelisty: „biegli oni obydwaj Piotr i młodszy (Jan), ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu, a kiedy się nachylił zobaczył leżące płótna, jednakże nie wszedł do środka. Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótna, oraz chustę która była na Jego głowie, leżąca nie razem z płótnami ale oddzielnie zwinięta na jednym mejscu”.

Badania historyków kościoła, antropologów, biochemików i fizyków ostatnich 30 lat pozwoliły uwiarygodnić autentyczność Całunu Turyńskiego jako przykrywającego ciało Chrystusa, Sudarium z Oviedo nałożonego na głowę i Mandylionu z Manoppello nałożonego na twarz, jako pochodzących z Ziemi Świętej i dotyczących jednej ofiary ukrzyżowanej i określanych jako tkaniny z początku naszej ery. Wcześniejsze teorie z lat 70 i 80 - tych oparte na analogiach malarskich i wadliwych miejscach pobranych próbek tkaniny Całunu Turyńskiego do analizy przy pomocy C 14 w celu ustalenia daty pochodzenia - upadły w świetle obecnych metod badawczych.

Zgodnie z kultem żydowskim ciała zmarłych były namaszczone maściami i wonnościami. To w przypadku zgonu Chrystusa w godzinach wieczornych nie mogło nastąpić zaraz ani w szabat, dopiero 3-ego dnia o czym mówi ewangelia św. Łukasza. Zamiast owijać ciało w bandażę (por. opis wskrzeszenia Łazarza) na ciało Ukrzyżowanego nałożono dwustronną tkaninę („Całun” 4,40 x 1,13 cm). Podobnie tkaną tkaninę odkryto w ruinach twierdzy Masada z przed 73 r. po Chr. Odbicie postaci Chrystusa z obu stron ciała powstało wyniku nasączenia krwią, potem i osoczem, czytelne po raz pierwszy na negatywie fotograficznym - co osiągnął w 1898 r. fotograf amator Secondo Pia.

Całun zw. Sudarium (Schweiß Tuch) czyli chusta wchłaniająca np. pot; zanim złożona została w Turynie przeszła drogę, którą historykom udało się prześledzić. A wiodła ona z Jerozolimy przez Antiochię, Edesę, Konstantynopol (od 944 do 1204 r.) do Francji, Burgundię, Lirey (XIV w.) w Szampanii, zamek książąt Savoyen w Chambery (od 1453 r.). To tutaj w trakcie pożaru kaplicy w 1532r. zanim uratowano relikwię została w narożniku nadpalona, a że była 8 - krotnie złożona, miejsca te są obecnie

widoczne. Księstwo Savoyen obejmowało ziemie od Burgundii po Piemont ze stolicą w Turynie. Toteż do stolicy księstwa, do kaplicy przy katedrze San Lorenz w 1578 r. przeniesiono Całun, gdzie do tej pory jest przechowywany. Badania autentyczności podjęte od lat 80 - tych przez specjalistów z całego świata po analizie pyłków roślinnych i ustaleniu wieku metodą radio-węglową C 14 wykluczono wykonanie śladów Ukrzyżowanego ręką ludzką. Wcześniej badano Całun w oparciu o negatywy wielkoformatowe z 1898 i 1934 r., a w 1973 r. już w ekspertyzie biochemicznej dr. Max Frei z Zurychu stwierdził pyłki roślinne z Bliskiego Wschodu. W 1978 r. zespół naukowców amerykańskich ocenił odbicie ludzkiej postaci jako nie dzieło rąk ludzkich a utleniony błonnik, a ciemne plamy to krew z żył i tętnic przed i pośmiertne grupy AB, identyczne z Sudarium z Oviedo, a przy pomocy zmiennej kontrastowości ustalili kształt trójwymiarowy postaci.

W 1988 r. trzy niezależne od siebie laboratoria w USA, Anglii i Zurychu przy pomocy C 14 oceniły czas powstania tkaniny na okres 1260r a nie na 1390r. Ta hipoteza nie biorąca pod uwagę zanieczyszczenia wielowiekowe i pobrana z wtórnie uzupełnionego obrzeża tkaniny, została obalona. Jednoznacznym argumentem datującym były monety nałożone na oczy Zmarłego, pochodzące z czasu cesarza Tyberiusza (29-32 po Chr.). Ten obyczaj stosowano w I. wieku po Chr. w Judei. Ponowne próbki pobrane z środka tkaniny na polecenie arcybiskupa Turynu w 2003 r. - w trakcie prac restauracyjnych - wykazały różnice czasowe na korzyść autentyczności Całunu. Tym drugim obok metody C 14 był sprawdzian procentu rozpadu wanilii w tkaninie dokonanej pod wpływem ciepła w czasie. Pomocne okazało się też porównanie z tkaniną w którą zawinięte były zwoje papirusowe tekstów z Qumran nad Morzem Martwym z przed 66 r. po Chr.

W jakiej kolejności powstały relikwie? Przy zdejmowaniu Ciała Chrystusa z krzyża owinięto Jego głowę w płachtę tkaną ręcznie, przypominającą współczesny ręcznik o wielkości 82 x 50 cm zw. Sudarium z Oviedo w Asturii (północno-zachodnia Hiszpania). Droga przenoszenia relikwii wiodła w okresie zajmowa-

nia przez Muzułmanów Północnej Afryki i części Hiszpanii w VII w. po Chr. - przez Toledo do Oviedo, gdzie w 812 r. budowano katedrę i kaplicę Arca Santa do przechowania św. Chusty. Porównanie grupy krwi i jej ślady intensywnego krwawienia z nosa i ust do tych z Całunu Turyńskiego, dokonane przez nałożenie wzajemne foliogramów zw. suprapozycją, dowiodły wspólnego źródła. Badania mikrobiologów, botaników i archeologów pozwoliły na daleko idącą rekonstrukcję męki Chrystusa odczytaną z Sudarium i Całunu. Sudarium było zgięte w połowie i o nim mówi św. Jan jako, że „była na głowie oddzielnie zwinięta na jednym miejscu”. Przed nałożeniem Całunu była zdjęta z głowy Chrystusa. Mandylion z bisioru zgodnie z obyczajem żydowskim nałożono na twarz Zmarłego. Mandylion z Manoppello ukazuje twarz z otwartymi oczyma, a więc już Zmartwychwstałego z minimalnymi śladami Męki Pańskiej. Jako twór z bisioru Mandylion nie mógł przyjąć odczynników organicznych, co kojarzono z chustą Weroniki w trakcie Drogi Krzyżowej, a więc nie mógł służyć do otarcia twarzy. Odbicie „Świętego Oblicza” może być tylko dziełem sił nadprzyrodzonych, co było szczegółowo omawiane w „Sygnałach” Nr 3/2012r. s. 24-27 „Mandylion z Manoppello ...”.

Ten obyczaj przywrócony był po śmierci papieża Jana Pawła II. kiedy w 2005 r. jedwabną chustę nałożył sekretarz Ojca Świętego arcybiskup Stanisław Dziwisz na twarz zmarłego.

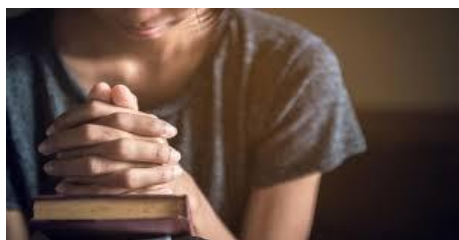
dr Zbigniew Radacki

korzystałem z:

1. *Paul Badde: Boskie Oblicze. Całun z Manoppello, Radom 2006*
2. *tenże: Das Göttliche Gesicht im Muchelseidentuch von Manoppello, Christiana Verlag 2011*
3. *Michael Hesemann: Das Blut Tuch Christi. Wissenschaftler auf den Spuren der Auferstehung, Herbig - Verlag München 2010*
4. *tenże: Jesus von Nazareth. Archäologen auf den Spuren des Erlösers, Sankt Ulrich – Verlag Augsburg 2009*

Modlitwa o uwolnienie

Modlitwa indywidualna jest w życiu chrześcijanina czynnością zasadniczą. Często zaniedbywana, postrzegana, jako nużąca czy jako przykry obowiązek, jest w swej istocie podstawową formą kontaktu z Bogiem, ważnym narzędziem osobistego rozwoju i duchowej walki.

Modlitwa o uwolnienie, której szczególnie poświęcam niniejszy tekst, to istotna pomoc, a czasami ostatnia deska ratunku dla osób zmagających się z różnymi problemami. Może być to

choroba, koszmary senne, lęki, nerwice, złe myśli, pokusy, ataki złego ducha i ludzi. Kiedy metody stosowane w medycynie (zwłaszcza psychologii czy psychiatrii) zawodzą lub nie są w danym wypadku konieczne, z pomocą może przyjść modlitwa o uwolnienie. Rozpoczyna ona wewnętrzną przemianę, pomaga odzyskać spokój, a czasami wystarcza, aby problem się rozwiązał.

Aby nasza osobista modlitwa o uwolnienie była owocna i skuteczna, zwykle nie wystarczy jednorazowo ją wymówić czy przeczytać, lecz jest ona pewnym duchowym procesem. Składa się on z kilku etapów. Pierwszy to żal za grzechy i wyznanie wiary. Dobrze jest przy tym udać się do spowiedzi. Kolejny krok to przebaczenie, następnie wyrzeczenie się szatana oraz zawierzenie się Jezusowi, Synowi Bożemu i prośba o dary Ducha Świętego z daną modlitwą związane.

Msza święta z modlitwą o uzdrowienie

W ostatnich latach popularne stały się Msze święte i nabożeństwa z modlitwą za uzdrowienie i uwolnienie. Są one sprawowane regularnie w wielu kościołach. Ich specyfiką jest głoszenie Słowa Bożego, które często bezpośrednio nawiązuje do problemów z jakimi ludzie przychodzą na taką Mszę. Głoszone słowo ma na celu wzbudzenie w uczestniczących wiernych wiary i nadziei. Mowa w nim

przede wszystkim o chorobach, skomplikowanych relacjach, problemach emocjonalnych, braku pogodzenia się z przeszłością, trudnościach z przebaczeniem i lęku.

Po Komunii Świętej następuje adoracja Najświętszego Sakramentu, a następnie modlitwa kapłana z wezwaniami o uwolnienie od różnych problemów. Msza taka kończy się błogosławieństwem Najświętszym Sakramentem, indywidualną modlitwą wstawienniczą lub nałożeniem rąk przez kapłana.

Indywidualna modlitwa o uwolnienie

Niezbyt często mamy możliwość uczestniczenia w takiej Mszy świętej, dlatego możemy i powinniśmy korzystać z modlitw o uwolnienie do indywidualnego odmawiania. Można po nie sięgać każdego dnia, regularnie np. wieczorem lub w konkretnych sytuacjach, kiedy mamy do czynienia z jakimś problemem, z którym sami nie możemy sobie poradzić.

Modlitwa o uwolnienie od złego ducha

Specyficzną jej formą jest modlitwa o uwolnienie od złego ducha. Najczęściej w tym kontekście mówi się o egzorcyzmach. Te jednak odmawiać może tylko kapłan i to nie każdy, bowiem egzorcyści to specjaliści w swojej dziedzinie i jest ich stosunkowo niewielu.

Modlitwa o uwolnienie od złego ducha jest jedną z modlitw w czasie wspomnianych wyżej Mszy świętych o uzdrowienie i uwolnienie, bowiem chodzi w nich o uzdrowienie nie tylko ciała, emocji i relacji, ale także duszy. Egzorcyzmy i specjalne Msze, to nie jedyna modlitwa, która może pomóc w walce ze złymi duchami. Bardzo pomocna jest znana powszechnie modlitwa do indywidualnego odmawiania, do Michała Archanioła:

„Święty Michale Archaniele wspomagaj nas w walce, a przeciw niegodziwości i zasadzkom złego ducha bądź naszą obroną. Oby go Bóg pogromić raczył, pokornie o to prosimy. A Ty, wodzu niebieskich zastępów, szatana i inne duchy złe, które na zgubę dusz ludzkich po tym świecie krążą, mocą Bożą strąć do piekła. Amen.”

Jest to krótka modlitwa, którą warto zapisać, zapamiętać i wracać do niej w potrzebie. Można ją odmawiać regularnie każdego dnia.

Przykłady modlitw o uwolnienie w różnych potrzebach

Modlitwa o uwolnienie (ogólna)

Prosimy cię, Panie przez wstawiennictwo i pomoc archaniołów Michała, Rafała, Gabriela i wszystkich świętych o uwolnienie od złego:

Od niewiary i zwątpienia, - *Ciebie prosimy, uwolnij nas, Panie.*

Od niepokoju, smutku, obsesji, - *Ciebie prosimy, uwolnij nas, Panie.*

Od nienawiści, zawiści i wrogości, - *Ciebie prosimy, uwolnij nas, Panie.*

Od zazdrości, gniewu i złorzeczenia, - *Ciebie prosimy, uwolnij nas, Panie.*

Od myśli o śmierci i samobójstwie, - *Ciebie prosimy, uwolnij nas, Panie.*

Od nierzędu i rozwiązłości cielesnej, - *Ciebie prosimy, uwolnij nas, Panie.*

Od rozbicia rodziny i od złej przyjaźni, - *Ciebie prosimy, uwolnij nas, Panie.*

Od wszelkich czarów, uroków i guseł, - *Ciebie prosimy, uwolnij nas, Panie.*

Od wszelkiego zła ukrytego, - *Ciebie prosimy, uwolnij nas, Panie.*

Panie, który powiedziałeś: "pokój zostawiam wam, pokój mój wam daję" przez wstawiennictwo Dziewicy Maryi, uwolnij nas od wszelkiego przekleństwa i spraw, abyśmy cieszyli się Twoim pokojem. Amen.

Modlitwa do Jezusa w depresji, nerwicy lub lęku

Jezu, Synu Boży...

Proszę, spójrz na mnie. Popatrz na moje życie, zajrzyj do serca.

Wejrzyj na mój lęk i niepokój - moje wewnętrzne cierpienie i zniewolenie. Ty, Jezu jesteś tym, który wyzwala i obdarza pokojem. Ty wzięłeś na siebie moje grzechy, zwyciężyłeś szatana i wyzwoliłeś mnie z jego niewoli.

Dlatego teraz proszę - dotknij mnie, uwolnij od depresji, nerwicy, lęku i uzdrów. Widzisz, czego mi w sercu brakuje - udziel mi potrzebnych darów i łask. Zabierz wszystko to, co mnie wewnętrznie ogranicza. Uzdrawiaj chore miejsca mego serca i umysłu, obdarz świętą nadzieją. Maryjo Niepokalana, św. Michale Archaniele, (św. Rito, Faustyno, Janie Pawle II...), dopomóżcie mi, proszę. Amen.

Modlitwa do Maryi w udręce i lęku

Niepokalana Maryjo, moja orędowniczko, pośredniczko i pocieszycielko.

Wysłuchaj mojej modlitwy, wspomóż mnie w udręce, ucisz mój lęk, pociesz mnie w smutku. Wejrzyj na moje załężnione serce, napełnij je pokojem i uczynj według serca Twego. Wzywam Twojego imienia, prosząc, byś nieustannie wstawiała się za mną u Boga, aby mi wybaczył, aby mnie strzegł, aby mnie zbawił. Amen.

Modlitwa o wewnętrzne oczyszczenie i duchową ochronę

Panie Jezu, obmyj Twoją Drogocenną Krwią moje ciało, umysł, duszę i serce; moją świadomość i podświadomość; mój intelekt i wolę; moje uczucia, myśli, emocje i pasje; moje słowa i czyny. Moje powołanie, moją rodzinę, przyjaciół i majątek.

Panie, poświęcam wszystkie te rzeczy Tobie, oraz uznaje Cię za ich Pana i Mistrza. Proszę oczyścić mnie ze złych pragnień i zachowaj od ciężkiego grzechu.

Maryjo, Niepokalanie Poczęta, Czysta i Święta Dziewico; Matko Naszego Pana Jezusa Chrystusa, ukryj mnie pod Twym płaszczem;

strzeż mnie i chroń mnie przed wszelkimi atakami i pokusami, które naruszałyby cnotę czystości.

Panie Jezu Chryste, błagam Cię o łaskę bycia strzeżonym i zachowanym od wszelkiego zła w mocy Ducha Świętego, z pomocą mego Anioła Stróża, dla większej chwały Boga Ojca. Amen.

Modlitwa o uwolnienie od okultyzmu i nieczystości

O Jezu Zbawicielu, Panie mój i Boże mój, który poprzez ofiarę krzyża odkupiłeś nas i zwyciężyłeś szatana - proszę Cię o uwolnienie mnie od wszelkiej obecności diabelskiej i od wszelkiego wpływu złego ducha. Zwłaszcza od ducha okultyzmu (magii, zaklęć, czarów, uroków, klątwy, spirytyzmu, wróżbiarstwa, jasnowiedztwa, horoskopów, sekciarstwa...) i od ducha nieczystości (pornografii, cudzołóstwa, masturbacji, zdrady, molestowania...)

Proszę Cię o to w Twoje imię.

Proszę Cię o to przez Twoje rany.

Proszę Cię o to przez Twoją krew.

Proszę Cię o to przez Twój krzyż.

Proszę Cię o to przez wstawiennictwo Maryi, Niepokalanej i Bolesnej Twojej Matki.

Krew i woda, które wypływają z Twego boku niech spłyną na mnie, aby mnie oczyścić, wyzwolić i uzdrowić. Amen.

Modlitwa o uwolnienie od przekleństwa

Panie Jezu, przepraszam Cię za wszystkie moje grzechy i grzechy moich przodków. Proszę Cię o przebaczenie szczególnie tych grzechów, które otworzyły mnie na działanie przekleństwa i złego ducha. Uwolnij mnie Jezu od ich konsekwencji i od skutków grzechów moich przodków. Wyrzekam się wszelkiego zła, grzesznych przyzwyczajień i nałogów. Poddaję całe moje życie Tobie, jako jedynemu mojemu Panu i Zbawicielowi.

Przebaczam także wszystkim, którzy mnie skrzywdzili, ponieważ pragnę, aby i mnie Bóg wszystko przebaczył. (W sposób szczególny przebaczam...). Przebaczam również samemu sobie moje błędy i porażki życiowe.

Proszę Cię, Panie Jezu, w godności dziecka Bożego, na mocy chrztu świętego, przez wstawiennictwo Matki Bożej Niepokalanej, św. Michała Archanioła, mojego anioła stróża i wszystkich świętych w niebie, o wyzwolenie w Twoje Imię Jezu od jakiegokolwiek przekleństwa nad moim życiem!

Chcę Ciebie kochać Jezu z całego serca, ze wszystkich moich sił i z całej duszy, a drugiego człowieka jak siebie samego. Oddaję owoce tej modlitwy i całe swoje życie Matce Bożej, oraz dziękuję za otrzymane od Ciebie łaski. Amen.

Krótkie modlitwy o uwolnienie

Oto łatwe do zapamiętania modlitwy o uwolnienie przeznaczone do odmawiania w różnych potrzebach:

- Przez znak krzyża, od nieprzyjaciół, uwolnij nas, Boże nasz. *Per signum crucis de inimicis nostris libera nos, Deus noster.*
- Chryste Zbawicielu, który uratowałeś Piotra na morzu, wybaw mnie mocą Krzyża † i zmiłuj się nade mną.
- Niech nas Bóg błogosławi, broni od wszelkiego zła i doprowadzi do życia wiecznego. Amen
- Żywy płomieniu Miłości Niepokalanego Serca Maryi, oślepij szatana. Amen
- Strzeż nas Panie, gdy czuwamy, podczas snu nas osłaniaj, abyśmy czuwali z Chrystusem i odpoczywali w pokoju. Amen
- Boże, Ty przez łaskę przybrania uczyniłeś mnie dzieckiem światłości. Spraw, proszę, abym się nie pogрузił w szatańskich ciemnościach, lecz zawsze trwał w blasku otrzymanej od Ciebie wolności. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Na podstawie różnych źródeł opracował ks. Piotr Prończuk

Czym jest woda święcona?

Większość z nas, katolików dobrze zna zwyczaj zanurzania palców prawej ręki w kropielnicy z wodą święconą i czynienia znaku krzyża przy wejściu i wyjściu z kościoła.

Woda święcona nosi taką nazwę, gdyż została poświęcona, czy też pobłogosławiona przez kapłana. Modlitwy poświęcenia wody często zawierają w sobie formułę egzorcyzmu, np.: *„prosimy Cię, pobłogosław tę wodę, którą z ufnością się posługujemy, aby (...) uzyskać*

obronę przeciwko wszelkim chorobom i zasadzkom szatana.”, czy też łacińskie: *„exorciso te, creatura aquae...”*. Uświadamia nam to, że woda ta jest ważnym narzędziem naszej duchowej walki ze złem. Jej nadprzyrodzona moc zależy też w dużym stopniu od modlitwy, wiary i pobożności osoby, która jej używa. Czyniąc znak krzyża wodą święconą, wyrażamy naszą wiarę w Boga, jako Ojca, Syna i Ducha Świętego i prosimy Go o błogosławieństwo w imię tych trzech Osób Boskich. Znak krzyża wykonany wodą święconą jest również pamiątką chrztu i przyrzeczeń z nim związanych, do których należy wyrzeczenie się szatana i odrzucenie grzechu. W teologii Kościoła katolickiego woda święcona jest uważana za jeden z sakramentaliów ("tzw. małych sakramentów").

Tradycja i historia

Woda, sama w sobie, od dawna kojarzy się ze zbawczymi czynami Boga. Dzięki wodzie wszystko jest obmywane i odżywiane. Woda jest niezbędna do życia dla całej przyrody. Dla ludzi Starego Przymierza woda wypływająca ze skały była wielkim darem Bożym i znakiem Jego błogosławieństwa. Wody Morza Czerwonego zostały podzielone, aby wyzwolić lud Boży z niewoli egipskiej. Członkowie narodu żydowskiego musieli się poddać rytualnemu obmyciu, zanim mogli

przestąpić próg świątyni. Obrzęd ten był zapowiedzią sakramentu chrztu. Sam Jezus został ochrzczony w wodach Jordanu przez Jana Chrzciciela. Przyszedł on do swych uczniów krocząc po wodzie, oraz uspokoił burzę na Jeziorze Galilejskim, jak czytamy w Ewangelii.

Historycy kościelni uważają, że użycie wody święconej datuje się na pierwszy wiek, niektóre źródła wskazują na św. Mateusza, który miałby z niej skorzystać po raz pierwszy. Pisemna dokumentacja dotycząca jej stosowania pochodzi z trzeciego lub czwartego wieku. W Tradycji katolickiej woda święcona jest używana w celu udzielania sakramentu chrztu, błogosławieństwa osób, miejsc i przedmiotów lub jako ochrona przed złem i niebezpieczeństwem.

Woda święcona w liturgii i życiu Kościoła

Sakrament chrztu świętego jest podstawowym „zastosowaniem” wody święconej. Podobnie jak zwykła woda obmywa nasze ciało z brudu i zanieczyszczeń, woda poświęcona oczyszcza serce i duszę nowo ochrzczonego z brudu grzechu pierworodnego i czyni go Dzieckiem Bożym.

Woda święcona jest używana przez kapłana także do pokropienia zgromadzonych podczas wejścia do kościoła (np. przy zawarciu sakramentu małżeństwa, chrztu dziecka czy przywitaniu grupy pielgrzymów). Podczas niedzielnej Eucharystii jeden z aktów pokuty przewiduje pokropienie wiernych wodą świeconą na pamiątkę chrztu. Kapłani dokonują pokropienia wodą świeconą przy obrzędzie sakramentu namaszczenia chorych. Używają jej także do błogosławienia domów, zwierząt, miejsc prowadzenia działalności gospodarczej, pojazdów mechanicznych oraz przedmiotów kultu, takich jak krucyfiksy, obrazy Jezusa i świętych, medaliki i różańce.

Woda święcona znajduje się zazwyczaj w kropielnicach umieszczonych wewnątrz kościoła przy drzwiach. Tradycyjnie, katolicy używali wody święconej także w swoich domach. Przynosili niewielką ilość z kościoła i umieszczali ją w małej kropielnicy lub innym naczyniu przy drzwiach wejściowych, tylnych lub przy drzwiach sypialni. W swoich domach czynili nią znak krzyża, podobnie jak

w kościele, a także błogosławili swoje dzieci, kiedy układali je do snu, znacząc je wodą święconą na czole.

Jako pielgrzymi przywoziliśmy nieraz wodę święconą z różnych sanktuariów. Można ją tam znaleźć w źródłkach lub studniach, zwłaszcza w miejscach związanych z objawieniami Maryi - Lourdes, Fatima, Banneux, itp.

Najważniejszy obrzęd poświęcenia wody odbywa się podczas liturgii Wigilii Paschalnej w Wielką Sobotę, podczas której otrzymuje on bardziej uroczystą formę. Przewodniczący liturgii kapłan zanurza w wodzie świecę wielkanocną (paschał), i dodaje do niej niekiedy starym zwyczajem kilka kropli oleju Krzyżma Świętego. Tej wody używa się głównie do udzielania chrztu w okresie wielkanocnym. Wierni uczestniczący w tej liturgii biorą nieraz małą buteleczkę wody wielkanocnej do wykorzystania w domu.

Woda święcona w prywatnym życiu wiernych

Wielu z nas posiada wodę święconą w domu, lecz nie zawsze wiemy, w jaki sposób jej używać.

Oto lista sposobów na wykorzystanie wody święconej w codziennym życiu:

1. Pobłogosław nią siebie. Każdego dnia potrzebujemy łaski i błogosławieństwa w naszym życiu, możemy więc używać wody święconej codziennie. Warto trzymać ją przy drzwiach wejściowych, aby mieć pewność, że nie wyjdziemy z domu bez niej.
2. Pobłogosław swój dom. Nasz dom jest domowym Kościołem i potrzebuje duchowej ochrony. Możemy sami pokropić swój dom wodą święconą lub poprosić o to kapłana w ramach obrzędu błogosławieństwa domu lub mieszkania.
3. Pobłogosław swoją rodzinę. Możemy użyć wody święconej do modlitwy i uczynić znak krzyża swemu mężowi / swej żonie i dzieciom, zanim pójdą spać. Łączenie bliskich ze sobą i z Bogiem w ten sposób może się stać piękną tradycją rodzinną.

4. Pobłogosław swoje miejsce pracy. Jeśli pracujemy poza domem, pokropienie miejsca pracy wodą święconą wzmacnia duchową ochronę, i pomaga wykonywać ją na chwałę Boga.

5. Pobłogosław swój samochód. Samochód jest jednym z bardziej niebezpiecznych miejsc, w którym spędzamy znaczną ilość czasu każdego dnia. Nie powinniśmy lekceważyć obrzędu poświęcenia pojazdu przez kapłana lub samodzielnie.

6. Pobłogosław swój ogródek. W średniowieczu powszechną praktyką było kropienie wodą święconą ogródków warzywnych i pól uprawnych, by dzięki Bożej łasce nie zabrakło pożywienia.

7. Błogosławienie chorych. Jeśli mamy chorych przyjaciół lub członków rodziny możemy podarować im flakonik z wodą święconą, aby dodać im otuchy lub pobłogosławić, jeśli sobie tego życzą.

8. Pobłogosław swoje zwierzęta domowe. W wielu parafiach w uroczystość św. Franciszka z Asyżu odbywa się obrzęd błogosławieństwa zwierząt domowych. Zwierzęta domowe mogą być pobłogosławione wodą święconą, ponieważ całe stworzenie ma na celu oddanie chwały Bogu. Dotyczy to również zwierząt hodowlanych, które zapewniają ludziom pracę, środki do życia i pożywienie.

Proste modlitwy podczas używania wody święconej

- "Przez tę wodę święconą i przez Twoją Przenajdroższą Krew, obmyj, Panie, wszystkie moje grzechy. Amen."

- „Niech wszędzie, gdzie spadną krople tej poświęconej wody ustaną napaści szatana, a łaska Ducha Świętego niech nam zawsze towarzyszy. Amen”

- Można również uczynić znak krzyża: "W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego", odmówić modlitwę „Ojcze Nasz” lub Modlitwę do św. Michała Archanioła.

Woda święcona jest dla nas wspaniałym darem Boga i Kościoła. Jeśli to sobie uświadomimy, będziemy jej częściej używać, z wdzięcznością i w przemyślany sposób.

ks. Piotr Prończuk

Świętość niejedno ma imię

Ojciec Wenanty Katarzyniec, czcigodny sługa Boży Kościoła katolickiego, polski duchowny, prezbiter, franciszkanin konwentalny, mistrz nowicjatu klasztoru franciszkanów we Lwowie, przyjaciel św. Maksymiliana Kolbe. Urodził się 7.10.1889r. we wsi Obydów (Archidiecezja Lwowska) jako syn Jana i Agnieszki z Kozdrowickich. Rodzice jego byli ludźmi ubogimi, ale bardzo bogobojnymi. Na chrzcie świętym otrzymał imię Józef. Już jako małe dziecko był posłuszny i pracowity, a przy tym pobożny i skromny. Ówczesny proboszcz wspominał, że o. Wenanty był „istną pociechą dla swoich rodziców”. Pasąc krowy na łąkach odmawiał różaniec, śpiewał pieśni nabożne i apostołował wśród wieśniaków. Często posługiwał do mszy świętej i regularnie przystępował do Komunii świętej. Jego ulubioną zabawą jako młodego chłopca było nabożeństwo na wzór mszy świętej, które sam odprawiał, a towarzyszyła mu dziatwa z całej wioski.

W siódmym roku życia rozpoczął naukę w szkole podstawowej, początkowo we wsi rodzinnej, później w oddalonej o 4 km Kamionce Strumiłowej. Kolejnym etapem jego edukacji była szkoła wydziałowa w Radziechowie, a przez następne cztery lata (1904/5-1907/8) seminarium nauczycielskie. Młody Józef pragnął poświęcić się na służbę Bogu, ale z powodu ubóstwa nie mógł udać się do seminarium duchownego. Fundusze na życie i naukę czerpał z korepetycji i ze stypendium. Był bowiem wybitnie uzdolnionym uczniem o niespotykanej pilności, co pozwalało uzyskiwać mu zawsze bardzo dobre wyniki w nauce.

W 1907 r. zapukał do bramy klasztoru franciszkanów we

Lwowie, prosząc o przyjęcie go do zakonu. Przełożony nakazał Józefowi ukończyć wprawdzie szkołę średnią i nauczyć się łaciny. Chciał w ten sposób wystawić młodzieńca na próbę. Po roku Katarzyniec powrócił z celującym świadectwem dojrzałości. Na egzaminie z łaciny zaszokował wszystkich swymi umiejętnościami i znajomością tego języka w stopniu doskonałym, potrafił nawet tłumaczyć dzieła Cezara i Cyserona. Rodzice próbowali zatrzymać syna w świecie. Miał bowiem świetne perspektywy jako nauczyciel. Usłyszeli jednak od syna, że „Pieniądzy mi nie trzeba, a na stanowisku w świecie bym się zepsuł”. I wstąpił do lwowskich franciszkanów.

25.08.1908 r. otrzymał habit zakonny i przybrał nowe, zakonne imię Wenanty. Rozpoczął roczny nowicjat, po którym złożył śluby zakonne. Zakon franciszkański pokochał całym sercem i starał się jego ideał konsekwentnie realizować w swoim życiu. W czasie rekolekcji postanowił sobie, że „woli umrzeć aniżeli grzech popełnić”. Czystość jaśniała na jego twarzy, miłował ubóstwo. Potrafił zadać sobie wiele umartwień, m.in. uczynił ślub abstynencji od napojów alkoholowych. W życiu wspólnoty był bardzo gorliwy, zgodny i uczynny. Wiernie i stale zachowywał wszelkie przepisy zakonne. „Jego świętość była prawdziwa” zaświadczał magister kleryków.

Na studia filozoficzno-teologiczne przeniósł się do Krakowa. Był jednym z najlepszych studentów. Nawet najtrudniejsze rzeczy potrafił wytłumaczyć jasno i zrozumiale. Chętnie udzielał korepetycji swoim kolegom. Przez szereg lat pracował na rzecz kółka kleryckiego jako sekretarz i prezes. Wygłaszał liczne referaty, zwłaszcza o Niepokalanej. Wielu kleryków pociągało do Adoracji Najświętszego Sakramentu, sam spędzając długie godziny przed tabernakulum.

02.06.1914 r. o. Wenanty otrzymał święcenia kapłańskie. Prosił swych rodziców o modlitwę, by jego powołanie było szczere, dobre i święte. Kiedy wybuchła wojna, stał się pocieszycielem dla rodaków. Od września 1914 r. rozpoczął pracę duszpasterską na swojej pierwszej placówce w parafii franciszkańskiej w Czyszkach

pod Lwowem. Przepracował tam wprawdzie tylko rok, ale dał się poznać z jak najlepszej strony. Wierni zapamiętali go jako silnego charakterem kapłana, doskonałego kaznodzieję, dobrego spowiednika i świetnego wychowawcę. Bardzo chętnie odwiedzał chorych, nie zważając na szalejące wówczas choroby zakaźne.

Od sierpnia 1915 r. o. Wenanty znalazł się znów we Lwowie, gdzie objął funkcję magistra kleryków nowicjuszy, a po pewnym czasie również profesorów. Mimo swojego młodego wieku był bardzo dojrzały świętością. Posiadał bystry umysł i dużą wiedzę. Wiele wymagał od swych wychowanków, ale od siebie najwięcej. Swą pokorą zawstydził swoich przełożonych, gdy na wzór Jezusa Chrystusa całował nogi swym podwładnym w Wielki Czwartek i w wigilię uroczystości Św. Franciszka. Wyrabiał silne charaktery, zachowywał konstytucje zakonne i nawoływał swych wychowanków do tegoż samego. Przeprowadzał od podstaw reformę zakonną, sam nie mając o tym pojęcia i takiego zamiaru.

O. Wenanty miał bardzo wiele zajęć. Jako magister nowicjuszy uczył metod zakonnych i uzupełniał ich wykształcenie gimnazjalne. Oprócz tego wykładał grekę i filozofię starszym klerykom. Wygłaszał często kazania, długie godziny spędzał w konfesjonale. Udzielał się również poza klasztorem. Wykładał katechizm nowicjuszkom Sióstr Rodziny Maryi. Spowiadał kalekich w zakładzie Sióstr Józefitek. Znajdował jeszcze czas, by pisywać artykuły do „Gazety Kościelnej”. Studiował wciąż Katechizm Soboru Trydenckiego, odkrywając w nim coraz nowe treści dotyczące wiary. Był człowiekiem głębokiej modlitwy. Każdego dnia adorował Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie co najmniej przez godzinę, a gdy tylko czas mu na to pozwalał, przed każdą pełną godziną biegł do kaplicy, by choć przez 5 min. adorować Chrystusa. Posiadał też dar przekonywania zatwardziałyich grzeszników do tego, by pojednali się z Bogiem w sakramencie pokuty. Przed konfesjonalem tego kapłana ustawiały się długie kolejki, a on spowiadał nieprzerwanie nawet i 12 godzin. „Zawsze po spowiedzi przed nim odbytej owładał duszę błogi pokój” wspominała jedna z penitentek.

Trzeba jeszcze zwrócić uwagę na przyjaźń Ojca Wenantego z Ojcem Maksymilianem Kolbe. Poznali się w Kalwarii Paclawskiej na wakacjach jako klerycy. „Jakoś mi Ojciec przypadł wtedy do serca i zdawało mi się, że obaj mamy jednakowe dążenia i porywy”, pisał Ojciec

Wenanty w liście w 1919 r. do O. Maksymiliana. Zaś Ojciec Kolbe mawiał, że miał szczęście w młodości znać duszę świętą. Gdy po powrocie z Rzymu O. Maksymilian założył w Polsce Milicję Niepokalanej, O. Wenanty zapisał się do tego stowarzyszenia wraz ze wszystkimi swoimi klerykami. O. Maksymilian objął w 1920 r. funkcję magistra kleryków po swoim przyjacielu, gdy ten zapadł na zdrowiu.

W czasie choroby dojrzała świętość O. Wenantego. Gdy tylko czuł się odrobinę silniejszy, zaraz siadał do konfesjonału, by służyć zagubionym duszom odnaleźć drogę do miłości Bożej. „Mszę odprawiał jak święty” wspominali mieszkańcy Kalwarii Paclawskiej, gdzie O. Wenanty spędził ostatnie miesiące przed śmiercią.

28.12.1920 roku przeszedł silny krwotok gruźliczy. Po swojej ostatniej posłudze w konfesjonale w Święto Matki Bożej Gromnicznej gorączka nie opuściła go już do końca. Zmarł 31.03.1921r. W pogrzebie wzięła udział ludność Kalwarii. Wielu z nich modliło się już wtedy o jego wstawiennictwo u Boga.

Przed śmiercią O. Wenanty miał powiedzieć: „Widzicie, jak jestem chory i nic już zrobić nie mogę, ale po śmierci dużo zrobię dla Zakonu”. O. Maksymilian przynaglany jeszcze za życia przez swego przyjaciela do pracy wydawniczej, postanowił wydać „Rycerza Niepokalanej”. Niestety zabrakło funduszy i Ojciec Maksymilian postanowił przypomnieć się O. Wenantemu. Poprosił

też kleryków, wychowanków O. Wenantego, by modlili się o jego wstawiennictwo w tej sprawie. Pismo miało ukazać się w styczniu 1922 r. i tak też się stało. Od tego momentu O. Wenanty stał się patronem wydawnictwa i orędowną w Niebie zwłaszcza w kwestiach dotyczących nabywania drukarni i powstawania Niepokalanowa. O. Maksymilian Kolbe poświęcił wiele artykułów osobie O. Wenantego na łamach „Rycerza Niepokalanej”. Zabiegał też o napisanie biografii i wszczęcie procesu beatyfikacyjnego swego przyjaciela. Tak bowiem charakteryzował jego postawę: „O. Wenanty nie silił się na rzeczy nadzwyczajne, ale rzeczy zwyczajne wykonywał w sposób nadzwyczajny”.

Sława świętości O. Wenantego szybko rosła i rozszerzała się przez liczne łaski wypraszane za jego wstawiennictwem. Do dziś wyprasza on łaski dla tych, którzy proszą go o pomoc. Istnieje wiele świadectw dotyczących cudów otrzymanych dzięki modlitwom do O. Wenantego, o których możemy przeczytać w książce Tomasza Terlikowskiego „Wenanty Katarzyniec Polski Szarbel”.

Sługa Boży O. Wenanty przypomina nam o sensie i wartości chrześcijańskiego życia, którego wielkość zależy nie od nadzwyczajności dokonań, ale od mocy pragnienia i miłości. Swoim życiem potwierdza, że każdy może i powinien realizować swe powołanie tam, gdzie stawia go Bóg w danym momencie życia, powierzając mu odpowiednie co do tego obowiązki: „Nie każdy może czynić rzeczy nadzwyczajne, ale każdy może spełniać swoje obowiązki”.

Agnieszka Bielecka

Źródła:

Dobre Nowiny/listopad 2018

www.wenanty.pl

Radio Profeto i wywiad z p. Tomaszem Terlikowskim

Międzynarodowy Ruch Szensztacki

Katolicki Ruch w Kościele

Apostolat Pielgrzymującej MTA – na świecie, w Niemczech, w naszej Misji...

MTA – Mater ter Admirabilis – Matka Trzykroć Przedziwna

NOS CUM PROLE PIA - BENEDICAT VIRGO MARIA!

NIECH NAS Z SWYM DZIECIĄTKIEM - BŁOGOSŁAWI PANNA MARYJA!

- tym pozdrowieniem Rodzina Szensztacka pozdrawia się na całym świecie.

Tak blisko, a właściwie na terenie naszej Misji – leży Szensztat / Schönstatt, miejsce powstania Dzieła. Może warto więcej o nim wiedzieć i może – bardziej się zaprzyjaźnić, z tego daru korzystać?... Do czego serdecznie zapraszam.

s. M. Elwira Kędzia ISSM

Prasanktuarium

W dolinie Szensztatu, na pięknej polanie –
Być może i Twoje serce pozostanie?
Zapraszam Cię Pielgrzymie, w Twej
podróży życia
Wejdz ufnie i śmiało – Królowa Cię powita.

Pozwól sobie na „luksus”,
Którym Bóg pragnie Cię obdarzyć,
Odpocznij pod kochającym spojrzeniem
Tej, która uczy jak Bogu zawierzyć.

Dziś, gdy tu przybywasz i podziwiasz tę przestrzeń
Wiedz, że oddychasz nie tylko powietrzem...
Tu źródłem życia jest modlitwa gorąca,
Która więcej daje ciepła niż promienie słońca.

Każdy, kto Królowej otworzy swe serce
W Jej spojrzeniu się zanurzy - darzącym miłością,
Zrozumie, że żyć może i pełniej, i piękniej,
Ten cudu swej przemiany doświadczy z radością!

Droga, którą kroczę – najwspanialsza droga,
W każdym wydarzeniu uczę widzieć Boga...
To droga z Maryją w przymierzu miłości,
Święta zależność na drogach codzienności.

To bycie Narzędziem w dłoniach Królowej,
Nie może być innej, bezpieczniejszej drogi!
Królowa wie najlepiej, co Wolą Bożą jest,
Ona zna Narzędzie, do czego użyć Je...

A to nam daje pokój, i radość i szczęście,
Przez to wiemy dobrze, gdzie jest nasze miejsce...
W Sanktuarium zanurzeni... – świętą ciszą otoczeni...
Serce Matki zasłuchane - o mą świętość zatroskane...

Ucz mnie, Maryjo - być człowiekiem zawierzenia,
Co ufnością wciąż przemienia -
Swoje myśli i patrzenie
W wielkie Bogu DZIĘKCZYNIENIE!

Wychowuj nas Maryjo, posyłaj do świata,
Niech twórczo i radośnie - płyną nasze lata!...
Gdyż tylko w Promieniach Bożej Opatrzności
Jest zbawienie nasze i całej ludzkości.

Dlatego - zawierzenia wciąż uczymy się od nowa,
Przez przemianę swego serca pragniemy świat ratować.
Chwała, więc, niech będzie Bogu w Trójcy Jedynemu
Że Maryję, Swoją Matkę, dał mnie, dziecku Swemu...

Ja – Jej dziecko – w zachwyceniu
Wciąż w Jej PIĘKNO się wpatruję
I choć bardzo nieudolnie –
Jej rysy w sercu swym maluję...

I to jest moją misją życia
Oraz darem dla ludzi, dla świata:
Ukazywać piękno Maryi
I na Jej drogę zapraszać.

/ s. M. Elwira Kędzia ISSM /

ABC o Szensztacie, o historii, o charyzmacie

(wiadomości, które poniżej zamieszczamy, są zebrane w naszym modlitewniku – zeszycie, poszerzonym o wybrane modlitwy, pieśni, mapkę Szensztatu... Koszt 2 E, do nabycia u siostry)

Logo Ruchu Szensztackiego - w centrum jest sanktuarium. Kolory niebieski i żółty wyrażają miłość do Maryi i Kościoła. Widzimy Krzyż, oraz okrągły kształt – jako wyraz światowego posłannictwa.

Czym jest Szensztat?

Na początku minionego stulecia, na tle palących zagadnień kościelnych i politycznych, 18 października 1914 roku powstaje Ruch Szensztacki, **Ruch moralno-religijnej odnowy** w Kościele katolickim. Jego Założyciel i duchowy ojciec – ks. Józef Kentenich (1885–1968) potrafił wydobyć na światło dzienne wartości człowieka i ukazać ją innym. W jego pracy kapłana i pedagoga,

idea nowego człowieka w nowej wspólnotie przybierała coraz wyraźniejsze kształty. Dziś w Ruchu Szentsztackim istnieje ponad dwadzieścia różnych wspólnot, jednoczących młodzież i dorosłych, kobiety i mężczyzn, żyjących samotnie i rodziny, kapłanów i świeckich. Wspólna duchowość, której zasadniczym elementem jest przymierze miłości z Maryją oraz więź z miejscem łask tzw. sanktuarium, które jako kopię Prasanktuarium – kaplicę z Szentsztatu - można dziś znaleźć w ponad 200 miejscach na wszystkich kontynentach. Sanktuarium jednoczy i łączy różne wspólnoty i narodowości Ruchu Szentsztackiego.

W przymierzu miłości człowiek zdobywa świętość przez współdziałanie z łaską Bożą. Dzięki **wierze w Opatrzność Bożą** doświadcza obecności Boga w swoim życiu i jedności pomiędzy życiem tym, co ludzkie, a tym, co nadprzyrodzone. Maryja w swoim doskonałym człowieczeństwie jest wzorem świętości w codziennym, zwyczajnym życiu. Zawiera ono w sobie świadcstwo chrześcijańskiego życia i odpowiedzialność za zbawienie innych. Społeczeństwo, kultura i świat pracy - nie są już dzisiaj inspirowane chrześcijańskimi wartościami. Dla zapewnienia trwałości zasad, które w sobie zawierają, potrzeba dzisiaj ludzi samodzielnych, wolnych, o silnej osobowości, którzy w przymierzu z Bogiem, kształtują swoje życie i świat według Ewangelii. Szentsztat daje nam zadomowienie w sanktuarium, w miejscu, z którego możemy czerpać łaskę dla własnego duchowego wzrostu oraz doświadczać wspólnoty, która daje oparcie i inspirowanie do wiernego dawania świadectwa wiary.

Sanktuarium. Centrum i kolebką Dzieła Szentsztackiego jest sanktuarium Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej z Szentsztatu (niem. Schönstatt) koło Koblenz nad Renem. Jest to mała kapliczka zajmująca niewiele metrów kwadratowych powierzchni. Pierwsze wzmianki o jej istnieniu pochodzą już z początku XIV wieku.

Poświęcona św. Michałowi była pierwotnie kaplicą cmentarną starego klasztoru. Dwukrotnie, w 1633 i 1812 roku ulegała zburzeniu, lecz za każdym razem wznoszono ją na nowo.

W czerwcu 1914 roku zaopiekowała się nią Kongregacja Mariańska z pallotyńskiego gimnazjum w Szentsztacie. Dla odróżnienia tego sanktuarium od licznych, filialnych sanktuariów szentsztackich, znajdujących się na całym świecie, nazywane jest ono przez członków Rodziny Szentsztackiej „**Prasanktuarium**”.

Tutaj **18 października 1914** roku padły słowa, które dzisiaj nazywane są Aktem Założycielskim Dzieła Szentsztackiego:

„Nie tylko to, co wielkie i większe, ale co wręcz największe powinno być przedmiotem naszego usilnego dążenia. (...). Czy nie byłoby możliwe, aby nasza sodalicyjna kapliczka stała się również naszym Taborem, na którym objawiałyby się chwała Maryi? Z pewnością nie jesteśmy w stanie dokonać większego apostołskiego czynu, ani pozostawić tym, którzy po nas przyjdą żadnej wartościowszej spuścizny, niż skłonienie naszej Pani i Królowej, aby tutaj umieściła swój tron, rozdawała dary i czyniła cuda łaski.”

Maryja - nasza Matka. Maryja czczona jest w sanktuariach szentsztackich jako Matka Trzykroć Przedziwna (Mater Ter Admirabilis – w skrócie **MTA**). Tytuł ten Rodzina Szentsztacka przejęła od Kongregacji Mariańskiej, która w XVI wieku rozrosła się i prężnie działała w Ingolstadt nad Dunajem. Tytuł: „**Trzykroć Przedziwna**” nawiązuje do relacji Matki Bożej do Trójcy Świętej. Czczymy Maryję, jako Umiłowaną Córkę Boga Ojca, jako oblubienicę (lub Naczynię) Ducha Świętego i Matkę Syna Bożego.

Założyciel. Założycielem Dzieła Szentsztackiego jest **ojciec Józef Kentenich**. Urodził się 16.11.1885 r. w Gymnich koło Kolonii. 8 lipca 1910 roku otrzymał święcenia kapłańskie. Tworzenie Dzieła rozpoczął tuż po tym, jak jesienią **1912** roku mianowano go ojcem duchownym w gimnazjum w Szentsztacie.

W trakcie prześladowań Kościoła ze strony dyktatury narodowo – socjalistycznej został 20 stycznia 1941 roku aresztowany, a następnie wywieziony do obozu koncentracyjnego w Dachau. Po drugiej wojnie światowej odbył kilka podróży do Afryki, Ameryki Południowej i Północnej zakładając tam i umacniając Ruch Szensztacki. Od 1951 do 1965 roku, posłuszny wskazaniom kościelnego autorytetu, przebywał w Milwaukee (USA).

15 września 1968 roku, w święto Matki Bożej Bolesnej, bezpośrednio po odprawieniu Mszy św. wezwany został przez Boga do wieczności. Do końca swojego ziemskiego życia wypełniał niestrudzenie zadania Założyciela. Swoim słowem głosił przede wszystkim orędzie o Bogu, który jest miłosiernym Ojcem i wskazywał wszystkim wspaniały wzór Maryi, Matki i Wychowawczyni „nowego człowieka w nowej społeczności”.

Historia miejsca - Nazwa Szensztat pojawiła się już w 1143 roku jako „piękne miejsce”. W średniowieczu (1143) został tu założony klasztor augustianek z bazyliką poświęconą Maryi – Naszej Ukochanej Pani. Dzisiaj pozostałością tego dzieła jest tylko jedna wieża. Do klasztoru należała kaplica cmentarna, pierwszy raz wspomniana w 1319 r. Wiele razy była niszczona, ale zawsze odbudowywana. Kaplica była poświęcona Świętemu Michałowi Archaniołowi. Od roku 1914 ta właśnie kaplica jest kaplicą łask z Szensztatu. W 1901 r. teren ten przejęli Księża Pallotyni, którzy następnie przenieśli część ich szkoły misyjnej z Ehrenbreinstein do Szensztatu. Na początku roku 1911 zbudowany został nowy dom studiów, dzisiejsza Wyższa Szkoła Teologiczna, a w 1912 roku wszyscy uczniowie z Ehrenbreinstein zostali przeniesieni do Szensztatu. Wraz z powołaniem Ojca Józefa Kentenicha na stanowisko ojca duchownego, rozpoczyna się nowy rozdział w historii Szensztatu. Swoją ideę przewodnią w wychowaniu młodych zawarł on w słowach: **„Pod opieką Maryi chcemy się uczyć kształtowania w sobie mocnych, wolnych, kapłańskich charakterów”**. Powstaje Związek Misyjny, następnie Kongregacja Mariańska i w końcu **Szensztat**, jako

miejsce łask i Ruch Apostolski. Niektórzy pytają, czy w Szensztacie objawiła się Matka Boża? Nie objawiła się tak, jak w Lourdes czy Fatimie, lecz Ojciec Kentenich – kierując się wiarą w Opatrzność Bożą i obserwując Boże działanie w znakach czasu - rozpoznawał wolę Bożą, co do powstania tutaj miejsca łask. **18-go października 1914 r.**, w odnowionej kaplicy św. Michała, wygłosił ważny wykład, nazwany później Aktem Założycielskim Szensztatu. W nim przedstawił młodym członkom Kongregacji Mariańskiej swoje pełne wiary przekonanie, że Matka Boża pragnie przekształcić tę kapliczkę w miejsce łask, w **kaplicę pielgrzymkową** i zawrzeć ze wszystkimi Przymierze Miłości.

Historia obrazu MTA. Znany na całym świecie obraz Matki Bożej słynącej łaskami został namalowany przez włoskiego malarza Luigi Crosio (1835 – 1915). Namalował go w 1898 r. pod tytułem „Refugium peccatorum” (Ucieczka grzeszników). Pomimo, iż nie można mu przypisać wielkich walorów artystycznych, to jednak dla Rodziny Szensztackiej stanowi **bezcenny skarb** poprzez wiążące się z nim historyczne wydarzenia i religijne uczucia. Prawa autorskie do obrazu otrzymała firma szwajcarska Kuenzli Brothers w piśmie z „Turyń, 10.10.1898.” Następnie te prawa nabyła szwajcarska prowincja Sióstr Maryi wraz z oryginałem i kopiami w roku 1964. **19 kwietnia 1915 roku kopia obrazu została umieszczona w ołtarzu Prasanktuarium.**

Była ona darem dla młodej kongregacji od prof. Huggle, który zakupił ją w Antykwariacie we Freiburgu (DE). Ze względu na zawirowania wojenne nie było możliwości nabycia innego obrazu, a po wojnie wielu było już z tym obrazem bardzo związanych. Więc - nie wrażliwość artystyczna, ale wierność Bożej Opatrzności, zdecydowała o wyborze wizerunku.

cd. w następnym numerze naszych „Sygnałów”

CONCORDIA

Kim jesteśmy

Właścicielem Haus Concordia jest stowarzyszenie Chrześcijańskie Centrum Krzewienia Kultury, Tradycji i Języka Polskiego w Niemczech, które zostało założone w październiku 1994r. i zarejestrowane w niemieckim sądzie administracyjnym w Würzburgu w mar-

cu 1995 r., uzyskując równocześnie status organizacji wyższej użyteczności publicznej. Założenie stowarzyszenia było możliwe dzięki zapisom traktatu niemiecko-polskiego o dobrosąsiedzkich stosunkach z 17 czerwca 1991 r.

Jako podstawowe cele organizacji członkowie założyciele wpisali do statutu m. in.: popieranie nauki języka polskiego, kultury i tradycji polskich w Niemczech, wychowanie młodego pokolenia w duchu i w zgodzie z nauką Kościoła rzymskokatolickiego, popieranie przyjaźni i wymiany kulturalnej między narodami polskim i niemieckim.

Mały skrawek Polski

Wyjątkowe miejsce

Haus Concordia to ulubione miejsce spotkań i modlitwy, oaza serdeczności i spokoju.

Haus Concordia to miejsce szczególnie zawierzone Czarnej Madonnie.

Haus Concordia to miejsce od niedawna zawierzone także św. Janowi Pawłowi II.

Haus Concordia to dzieło wpisane w jubileusz 70-lecia Polskiej Misji Katolickiej w Niemczech.

Haus Concordia to jedyna polska kaplica Miłosierdzia Bożego w Niemczech.

1. Las

Ośrodek spotkań Concordia jest położony w malowniczej dolinie, otoczonej lasami i polanami, na skraju wielkiego terenu leśnego Westerwald, w odległości około 2 km od miejscowości Dermbach i 20 km od miasta Siegen.

2. Przyroda

Teren Concordii liczy niemal 4 ha. Znajdują się tu budynki mieszkalne, użytkowe i rekreacyjne, pola namiotowe oraz place sportu i zabawy. Concordia spełnia rolę ośrodka wypoczynkowego, rekolekcyjnego i formacyjnego.

3. Duchowość

Concordia to miejsce, gdzie wśród pamiątek po św. Janie Pawle II można poczuć się jak w Rzymie czy Wadowicach. Kaplica Miłosierdzia Bożego to miejsce, które zostało wybudowane dzięki łaskawości ludzi dobrego serca.

4. Rekreacja

To fantastyczne miejsce na organizację spotkań dla parafii, grup modlitewnych w duchu chrześcijańskim pod opieką polskich duchownych.

5. Turystyka

Unikatowy klimat otoczenia ośrodka Haus Concordia, sprawia, że można tu nie tylko odpocząć naładować „akumulatory”, poznać wyjątkowych ludzi, przejść formację ale także uprawiać sporty. Wszystko w jednym miejscu.

Ks. Marcin Maślak

W naszym Domu organizowane są kolonie dla dzieci w okresie letnim jesiennym i zimowym.

Święta dla rodzin i zabawa sylwestrowa.

Niestety w czasie pandemii wszystko jest na dzień dzisiejszy zamknięte.

Telefon +49 2744 771

Fax +49 2744 931 128

WhatsApp +49 160 99 897 253

E-mail concordia@haus-concordia.com

facebook Haus Concordia

HAUS CONCORDIA MOŻNA WESPRZEĆ:

WPŁATA NA KONTO:

IBAN: DE 6557 3912 0000 2103 4517

VERWENDUNGSZWECK: SPENDE KAPELLE

ZA WSZELKIE OFIARY SERDECZNE BÓG ZAPŁAĆ

Ks. dr Michał Wilkosz rektorem Polskiej Misji Katolickiej w Niemczech

FOT. ARCH. KRAKOWSKA

Ks. dr Michał Wilkosz został Rektorem Polskiej Misji Katolickiej w Niemczech. Nowy Rektor jest kapłanem Archidiecezji Krakowskiej. Świecenia prezbiteratu przyjął w roku 2011. Dotychczas pełnił funkcję sekretarza Polskiej Misji Katolickiej w Niemczech. Zastąpi na tym stanowisku ks. prałata Stanisława Budynia. Swoją posługę Rektora PMK w Niemczech rozpoczął od 1 stycznia 2021 r.

W liście skierowanym do Polonii w Niemczech przez Ks. bpa Wiesława Lechowicza - Delegata Konferencji Episkopatu Polski ds. Emigracji - czytamy:

Pragnę przekazać Wam wszystkim do wiadomości, że w dniu 24 listopada 2020 roku Rada Stała Konferencji Episkopatu Niemiec podjęła decyzję o powołaniu na urząd Rektora Polskiej Misji Katolickiej w Niemczech Księdza dr Michała Wilkosza, który dotychczas pełnił funkcję Sekretarza Misji. Na stanowisku zastąpi on Księdza Prałata Stanisława Budynia, począwszy od dnia 1 stycznia 2021 roku. Liczę, że ks. Wilkosz spotka się z życzliwością i gotowością do współpracy tak ze strony całej wspólnoty Polskiej Misji Katolickiej, jak i przedstawicieli Kościoła w Niemczech. Proszę, byście otoczyli modlitwą zarówno nowego rektora, jak i dotychczasowego. Niech światło Ducha

Świętego kieruje poczynaniami ks. Michała Wilkosza, a obfitość Bożego błogosławieństwa stanie się udziałem ks. Stanisława Budyńia!

Ks. Prałat Budyń pełnił funkcję rektora PMK w Niemczech od 2002 roku. Oficjalne podziękowanie ks. Prałatowi Budyńowi za jego wieloletnią i oddaną służbę dla Polonii w Niemczech jest zaplanowane na 24 maja 2021 roku. Mam nadzieję, że w tym terminie będziemy mogli bezpiecznie spotkać się na Eucharystii celebrowanej w "Haus Concordia" także w duchu wdzięczności za 50 lat kapłaństwa Ks. Prałata. Konkretnie informacje zostaną przekazane w późniejszym terminie, ale już teraz zapraszam na te uroczystości reprezentantów poszczególnych misji oraz instytucji polonijnych, wspólnot i grup działających w Polskiej Misji Katolickiej w Niemczech.

PORADNIA RODZINY POLONIJNEJ

Oferujemy pomoc dla osób poszukujących wsparcia, rozmowy, porady, pomocy – pomagamy sobie i pomagamy innym. Wspieramy osoby starsze i samotne, uczymy narzeczonych, pomagamy małżeństwom, chronimy młodzież i dzieci.

Zapraszamy na naszą stronę:

<http://poradnia-pmk.eu>

Kontakt do poradni:

poradniapmk@gmail.com

konto na facebooku: Poradnia PMK w Niemczech

Koordynator naukowy poradni: ks. Józef Młyński

jmlynski@poczta.fm; +48 512373315

Koordynator duchowny: ks. Tomasz Drożyński

xtomaszd@gmail.com, +49 1732920781; +49 761/38493348

Koordynator poradni: Kasia Białecka

kabialec@gmail.com; +49 17680246939

Kącik poezji

Olśnienie

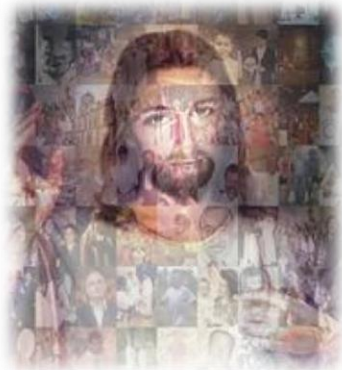
Gdy w lustro spoglądam co
 rano,
 widzę mą twarz zatroskaną!
 Zadaję sobie pytanie:
 Co podarujesz mi Panie?
 Co przyniesie nowy dzień,
 Radość, czy też smutku cień?
 Nadzieję, miłość i wiarę,
 czy może ludzką ofiarę?
 Czy będzie to dzień samotności,
 czy spokój w mym sercu
 zagości?
 Z nadzieją w niebo spoglądam
 i odpowiedzi wyglądam.
 A wtedy przychodzi olśnienie,
 że spełni się moje marzenie.
 Mój sen po tysiackroć wysniony,
 że będzie wyzwolony,
 Mój Świat cudowny, wspaniały
 pełen miłości i chwały,
 przyjaźni i zrozumienia
 ludzkiego przebaczenia.
 Więc głośno do Nieba krzyczę:
 Dziękuję Ci za życie!

Anna Solich- Kuntschke

Marzenie

A kiedy wszystko się skończy
 i maski zdejmujemy z twarzy.
 Będę mieć jedno marzenie,
 Niech się To więcej nie zdarzy!
 I znowu Cię mocno przytulę
 i z serca odejdzie trwoga!
 Bez płynu do dezynfekcji
 ręce wyciągne do Boga.
 Pojadę autobusem,
 bez obaw wsiądę do Metra
 i stanę obok Ciebie,
 na mniej niż półtora metra!
 A kiedy wszystko się skończy,
 zdejmujemy z twarzy maski,
 To może zrozumiemy
 jakiej doznaliśmy Łaski?

*Na dzień Matki**I*

Majowe słońce życie rozgrzewa
 Wesoly ptaszek melodię swą
 śpiewa
 Polny kwiatuszek kłania się
 nisko
 Gdy matka pochyla się nad
 kocyską
 Znikają burze w życiu dzieciny
 Gdy serce matki udziela gościny
 Żadna zła siła nie rzuci losem
 Gdy miłość matczyzna chroni
 przed ciosem
 Gdy jednak życie okaże swe
 mury
 I ciężko będzie pokonać trudy
 Matką jak tarcza otoczy
 ramieniem
 I będzie dziecku czułości
 sklepieniem
 Potem nadejdzie radosna ta
 chwila
 Gdy dziecko przed matką swe
 czoło uchyla
 By w zamian swe serce jej
 ofiarować
 Słowa wdzięczności w wierszu
 darować

Irena Izbicki

II

Słońce złociste ze snu się budzi
 Ciepłym promieniem pozdrawia
 ludzi
 Czującym westchnieniem serce
 rozgrzewa
 Matkom się kłania z jasnego
 nieba
 Skropiła rosa kwiatów łan cały
 By radość i uśmiech od świtu
 dały
 Słodkim zapachem wypełni się
 dusza
 Gdy ich pięknnością matka się
 wzrusza
 Błogi jest widok szczęśliwej
 matki
 Gdy wdzięczność swoją okażą
 jej dziatki
 Gdy zawsze w pamięci obraz jej
 mają
 Szczerością serca stale kochają.

Sięgnij po pomoc

POMOC PSYCHOLOGICZNA

Polska Misja Katolicka organizuje dyżury polskiego psychologa. Porad dla dzieci, młodzieży i dorosłych udziela psycholog mgr Ewelina Waloszcyk. Termin spotkania należy ustalić telefonicznie (0173 1593 436) lub wysyłając e-maila na adres PMK w Koblenz (pkmkoblenz@gmail.com)

GRUPA WSPARCIA DLA ANONIMOWYCH ALKOHOLIKÓW

Anonimowi Alkoholicy są wspólnotą mężczyzn i kobiet, którzy dzielą się nawzajem swoim doświadczeniem, siłą i nadzieją, aby rozwiązać swój problem i innym pomagać. Otwarte spotkanie odbywają się w każdą niedzielę o godz. 16.00 w sali obok kościoła ul. Brenderweg 17-19 w Koblenz.

SPOTKANIA DLA DOROSŁYCH DZIECI ALKOHOLIKÓW I DOROSŁYCH DZIECI Z RODZIN DYSFUNKCYJNYCH

Droga do domu

Wspólnota mężczyzn i kobiet, którzy wyrosli w otoczeniu, gdzie miały miejsca uzależnienia i dysfunkcje. Spotkania odbywają się w niedziele - 2 razy w miesiącu o godz. 16.00 w sali obok kościoła ul. Brenderweg 17-19. Dokładne daty podawane są w ogłoszeniach parafialnych.

KALENDARIUM 2021

- ❖ 17. 02. - Środa Popielcowa - Msza św. z posypaniem głów popiołem o godz. 11.00 i 19:00
- ❖ 23.02. (wtorek) – 16 rocznica śmierci ks. Henryka Bielaszewskiego. Msza św. o godz. 18:30
- ❖ Nabożeństwa Drogi Krzyżowej - w piątki Wielkiego Postu, przed Mszą św. o godz. 18:00
- ❖ Gorzkie Żale - w niedziele Wielkiego Postu o godz. 8:40 i 10:40
- ❖ 25.03. (czwartek) - Zwiastowanie Pańskie - Msza św. 18:30
- ❖ Nabożeństwa majowe - w piątki przed Mszą św. o g. 18:00
- ❖ Maj - **Uroczystość I- Komunii Świętej** dokładny termin zostanie podany w ogłoszeniach duszpasterskich
- ❖ 13.05. (czwartek) - Wniebowstąpienie Pańskie Msza św. o godz. 9:00, 11:00 i 18:30
- ❖ 23.05. - Niedziela Zesłania Ducha Świętego - Msza św. w Koblenz o godz. 9:00, 11:00, 18:30 i w Neuwied o g. 13:00
- ❖ 24.05. (poniedziałek) – Najświętszej Maryi Panny, Matki Kościoła – Msza św. o godz. 9:00, 11:00 i 18:30
- ❖ Nabożeństwa czerwcowe ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa - w każdy piątek przed Mszą św. o godz. 18:00
- ❖ 03.06. (czwartek) – Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej - Msza św. o godz. 9:00, 11:00 i 18:30
- ❖ 06.06. (niedziela) – **udzielenie Sakramentu Bierzmowania** podczas uroczystej Mszy św. o g. 11:00
- ❖ 27.06. – Msza św. jubileuszowa w Concordii z okazji 50 - rocznicy święceń kapłańskich ks. Prałata Stanisława Budynia
- ❖ 15.08. (niedziela) - Uroczystość Wniebowzięcia Matki Bożej - Msza św. w Koblenz o godz. 9:00, 11:00, 18:30 i w Neuwied o godz. 13:00

BAD KREUZNACH

- ❖ 17.02. - Środa Popielcowa - Msza św.
z posypaniem głów popiołem o godz. 18:30
- ❖ 01.05. (sobota) - **Uroczystość I- Komunii Świętej** godz.
zostanie podany w ogłoszeniach parafialnych

PLAN KATECHEZY I NAUKI JĘZYKA 2020/2021

- **przedszkolaki, dzieci szkolne, pokomunijne,**
- zajęcia zostaną wznowione po zmianie obostrzeń
w związku z koronawirusem
- **dzieci przygotowujące się do I-komunii św.**
- w soboty w kościele o godz. 9:45
- **przygotowanie do sakramentu bierzmowania**
- w II i IV piątek m-ca w kościele po wieczornej Mszy św.
i nabożeństwie
- **Nauka języka polskiego dla przedszkolaków oraz
języka niemieckiego dla dorosłych** zostanie
wznowiona po zmianie sytuacji epidemiologicznej

Koblenz

Uwaga!

Z powodu pandemii niektóre terminy musiały zostać odwołane. Jeżeli sytuacja ulegnie zmianie będziemy informować na bieżąco w ogłoszeniach parafialnych

MSZE ŚWIĘTE W JĘZYKU POLSKIM

Okręg Koblenz - ks. dr Zbigniew Stokłosa

Koblenz - St. Antonius, Brenderweg 19-21

- ◆ w niedziele i uroczystości o godz. 9:00, 11:00 i 18:30
- ◆ w każdy piątek miesiąca o godz. 18:30. Od godz. 17:45 spowiedź
- ◆ w pierwszą sobotę miesiąca o godz. 12:00

Neuwied - St. Matthias, Heddesdorfer Str. 10

- ◆ w niedziele i święta o godz. 13:00

Mayen - Herz-Jesu-Kirche, Burgfrieden 8

- ◆ w każdą pierwszą sobotę miesiąca o godz. 17:00
Od 16:30 spowiedź

Nickenich - St. Arnulf, Arnulfusstraße 2

- ◆ 20.02., 20.03., 10.04., 15.05., 26.06., 24.07., 21.08., 18.09.,
16.10., 13.11., 18.12. o godz. 15:00. Od 14:30 spowiedź

Schönstatt/Vallendar - Prasanktuarium, Pallottistraße

- ◆ w drugą środę miesiąca o godz. 18:30

Polonijny ośrodek „Concordia” – Dyrektor ks. mgr. Marcin Maślak

Concordia /Herdorf – kaplica Miłosierdzia Bożego, Zur Concordia 1

- ◆ w niedziele i święta o godz. 12:00. Od 11:30 spowiedź

Okręg Bad Kreuznach - ks. mgr Piotr Prończuk

Bad Kreuznach - St. Franziskus, Holbeinstr. 108

- ♦ w niedziele i uroczystości o godz. 14:00 i 15:30

Idar-Oberstein - St. Walburga, Wasenstraße 20

- ♦ w pierwszą sobotę miesiąca o godz. 18:00

Bad Salzig - St. Ägidius, Ägidius Straße 6

- ♦ w drugą lub trzecią niedzielę miesiąca o godz. 10:15

Kastellaun - Kreuzauffindung, Schlosstraße 11

- ♦ w drugą lub trzecią niedzielę miesiąca o godz. 10:30

Spowiedź św. – pół godz. przed każdą Mszą św.

Okręg Trier - ks. mgr Damian Widera

Trier - St. Antonius, Antoniusstraße 1

- ♦ w niedziele i uroczystości o godz. 9:30 i 16:00
- ♦ w pierwsze piątki miesiąca o godz. 18:00

Bitburg - St. Peter, Prälat-Benz-Straße 14

- ♦ w niedziele i uroczystości o godz. 12:00

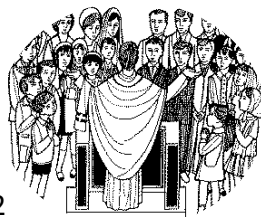
Bernkastel-Kues - St. Briktius, Weingartenstraße 22

- ♦ w pierwszą sobotę miesiąca o godz. 18:30

Daun - St. Nicolaus, Wirichstrasse 6

- ♦ w trzecią sobotę miesiąca o godz. 18:00

Spowiedź św. – pół godz. przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa w kościele św. Antoniego w Koblenz

- **nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia z błogosławieństwem Eucharystycznym** - w I piątek miesiąca po Mszy św. o godz. 18:30
- **nowenna do MB Nieustającej Pomocy** w II piątek miesiąca po Mszy św. o godz. 18:30
- **nabożeństwo do św. Józefa** w III piątek miesiąca po Mszy św. o godz. 18:30
- **nabożeństwo do św. Jana Pawła II** w IV piątek miesiąca po Mszy św. o godz. 18.30
- **modlitwa różańcowa** - w każdą niedzielę o godz. 8.30 oraz w III piątek miesiąca o godz. 18:00 (prowadzi grupa Szensztacka)
- **dla czcicieli Niepokalanego Serca Maryi** - Msza św. w pierwszą sobotę miesiąca o godz. 12:00

Posługi duszpasterskie

- **odwiedziny chorych** - po wcześniejszym zgłoszeniu i uzgodnieniu terminu.
- **chrzty** - w każdą niedzielę podczas Mszy św., po wcześniejszym uzgodnieniu terminu (dokumenty do chrztu: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia dla rodziców chrzestnych.
- **śluby** - w uzgodnionym terminie, poprzedzone naukami przedmażeńskimi.
- **pogrzeby** – w uzgodnionym terminie (potrzebne dokumenty: akt zgonu).

Droga Krzyżowa w kościele St. Antonius, Koblenz

Stacja I
Jezus na śmierć
skazany

Stacja II
Jezus bierze krzyż
na swoje ramiona

Stacja III
Jezus upada
po raz
pierwszy

Stacja IV
Spotkanie Jezusa
z Matką

Stacja V
Szymon z Cyreny
pomaga nieść krzyż
Jezusowi

Stacja VI
Weronika
ociera
twarz
Jezusowi

Stacja VII
Pan Jezus
upada po
raz drugi

Stacja VIII
Jezus pociesza
płaczące
niewiasty

Stacja IX Trzeci upadek Pana Jezusa

Stacja X
Obnażenie
z szat

Stacja XI
Pan Jezus
przybity
do krzyża

Stacja XII
Śmierć Jezusa

Stacja XIII
Zdjęcie z krzyża

Stacja XIV
Złożenie do grobu

Polska Misja Katolicka w Koblencji

Biuro parafialne

Brenderweg 7 - 21, 56070 Koblenz

Czynne:

wtorek: 09.00 - 13.00 środa: 09.00 - 13.00 piątek: 14.00 - 18.00

tel. 0261/82 204, fax. 0261/80 58 419

Kościół St. Antonius, Brenderweg 17 - 21, 56070 Koblenz

e-mail: pmk Koblenz@gmail.com www.pmk-koblenz.de

Proboszcz

Koblenz

ks. dr Zbigniew Stokłosa
tel. 0049 151 111 328 23

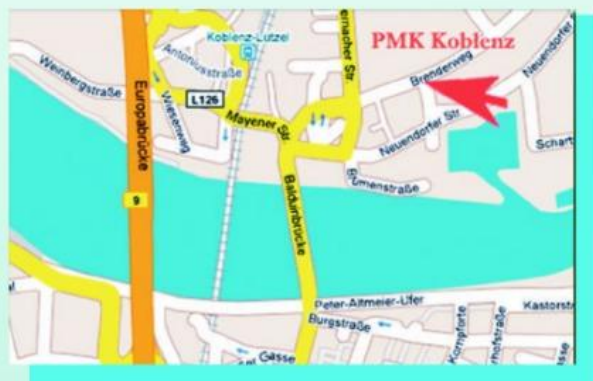
Kooperatorzy

Trier

ks. mgr Damian Widera
tel. 0049 176 310 318 95

Bad Kreuznach

ks. mgr Piotr Prończuk
tel. 0049 178 828 0612

Haus Concordia

Zur Concordia 1, 57562 Herdorf-Dernbach

Dyrektor: ks. Marcin Maślak tel. 0049 160 998 972 53; 02744 771